

председателятъ, или други нѣкой, поиска да злоупотреби служебната си власть, то за пръвъ пѣтъ само ще са лиши отъ службата си; повторомъ ще да са исключи изъ числото на работницитѣ, като са накара най напредъ писмено да припознае погрѣшката си и да я поднесе на комитетѣтъ; а ако и слѣдъ това сж покаже обиденъ и отмстителенъ, то ще да са накаже съ смърть.

Чл. 10). Ако нѣкой отъ членовѣтъ на тайната поща, или други нѣкой, джрзне да отвори или да унищожи нѣкое служебно писмо, то ще да са накаже съ смърть.

Чл. 11). Ако нѣкой отъ касиеритѣ издаде за нѣщо пари безъ знанието на централниятъ комитетъ, или ако вземе и да усвои и най малката часть отъ повѣреннитѣ му сумми, то ще да са накаже съ смърть.

Нуждно проглашение.

Централниятъ революционеренъ български комитетъ, въ името на сичкитѣ ония, които сж го избрали, упълномощили и увластили, увѣренъ въ своята тайна полиция, и въ силата на нейното оржжие, проглашава:—

I. Само централниятъ български революционни комитетъ има длжность да даде знакъ за общенародно вжзстание, а други никой нѣма никакво право да издаде революционерни прокламации и да буни народѣтъ, безъ знанието на българскиятъ централни революционерни комитетъ.

II. Никой отъ българскитѣ войводи, или чорбаджии, нѣма право да представлява българскитѣ народъ предъ другитѣ народности, или да прави уговори съ тѣхъ, безъ знанието на централниятъ комитетъ.

III. Никой нѣма право да сжставлява какъвто и да е революционеренъ комитетъ безъ знанието на централниятъ комитетъ.

Забълѣжка. Настоящиятъ уставъ са нарѣди, удорби и подтвърди съ общото съгласие на упълномощенитѣ представители отъ частнитѣ български революционни комитети, и ще